

Cím: MENNYI (LEGYEN?) AZ ANNYI? - Az egészségügyi létszámadatok vizsgálata a 60/2003. (X. 20.) ESZCSM rendelet és a kapacitásadatok tükrében

CSESZKÓ GÉZA

egészségügyi szakmenedzser

Heves Vármegyei Markhot Ferenc Oktatókórház és Rendelőintézet

„A minimumrendelet megalkotásával a jogalkotó elsődleges célja az volt, hogy a betegellátás különböző szintjein meghatározza azokat az elfogadható szintű, még elégséges személyi és tárgyi feltételeket, melyeket a biztonságos betegellátás érdekében a különböző egészségügyi szolgáltatóknak figyelembe kellett venniük. A rendelet fontosságát jellemzi az a tény is, hogy minőségirányítási rendszerének tanúsítását csak az az egészségügyi szolgáltató kezdeményezheti, amely megfelel a minimumfeltételi előírásoknak. A rendelet megalkotásával és hatályba léptetésével az egészségügyi vezetés deklarálta az ellátórendszer felé azt, hogy elsősorban a minőségi, betegbiztonsági szempontok vezérelték. Emiatt alakították ki a progresszivitási szinteket, határozták meg az egyes szinteken elvégezhető beavatkozásokat és azok minimális esetszámát. Ezen rendszernek gyakran finanszírozási vonatkozásai is lehettek és lettek.

A megjelenés óta a rendeletben foglalt előírások számos alkalommal megváltoztak, fennállása óta a jelenleg hatályos változat már több, mint az ötvenedik.

A közel 21 éves rendelet közel 1200 oldal, alig kezelhető. Nem egységes szerkezetű, eltérő progresszivitási szint értelmezések, és a struktúra-átalakítások, valamint a COVID-19 pandémia alatt és utáni állapotokra még kevésbé alkalmazhatóak a rendelkezések. Nagyon jó alap lehetett volna ahhoz, hogy az ellátás minőségi javulását jobban segítő jogszabály lehessen belőle, de napjainkra teljes átdolgozása szorul. Az előadás célja, hogy az egyre szűkülő ellátási struktúrák és a meghatározhatatlan humánerőforrás adatokat figyelembe véve a jelenlegi szabályozók mellett meghatározott minimális humán-erőforrás gazdálkodás alapjaira rávilágítson és kiemelje az ellátórendszer előtt álló kihívásokat, elvárásokat.”